

Care este darul tău?

Libris

.RO

Respect pentru oameni și cărți

A fost odată ca niciodată o mamă.

Era o mamă ca toate mamele. Avea brațe calde, moi și delicate, o voce iubitoare și blândă cu care își alina pruncii când plângeau, răbdare nesfârșită atunci când frunțile lor se încălzeau noaptea și o vorbă bună cu care liniștea chiar și cel mai aprig zbucium de copil. Părul ei mirosea a clătite cu vanilie, iar cearcănele de sub ochi erau parcă desenate acolo dintotdeauna. Nimeni nu și-o amintea fără cearcăne. Mama era frumoasă, obosită mai mereu, dar cum ar zice orice copil: cea mai frumoasă mamă din lume.

Mama aceasta, încă de pe când era mică, se ruga. Iar rugăciunea ei suna așa: „Dă-mi, Cerule, două fetițe! Să fie dulci precum căpșunele coapte de mai, zburdalnice asemenea vântului de primăvară, să râdă furtunos ca ploile de vară și să iubească precum iubesc eu căldura soarelui toamna”.

*Într-o zi, dorința ei s-a împlinit, iar mama
a primit două fete așa cum le visase.
Două pruncuțe dulci ca mierea au venit
să-i bucure viața și să răspundă
rugăciunilor ei fierbinți de copilă.
Mama s-a uitat la ele cu ochii plini de lacrimi
de iubire și a spus:
- Dragile mele, voi o să faceți lumea mai bună.
Fiecare dintre voi a venit în lume cu un
dar special.*

